

A keleti elhárító csata

Berlinből jelenti a Német Távirati Iroda:

„A Keleti elhárító csata” cím alatt a sajtó külön jelentést közöl a keleti arcvonalról, amely szemléltető képet nyújt a német csapatok által a távoli orosz síkságokon vívott harcok felteteleiről. A német hadvezetőség már a múlt év nagy megsemmisítő csatái során — mint a jelentés megállapítja — tudatosan lemondott arról, hogy a *térnyereséget háborút eldöntő*, avagy csak *döntő hadicélnak is tekintse*.

A keleti háborúnak agyanez a törvényszerűsége az elhárításban is. Az előtörő ellenséges rohamokat a szárazföldi téli éghajlat könyörtelen viszonyai mellett is el kell hárítani bárhol, bárholyan és bármilyen időben. A német védők közül senki sem tudja, mikor lesz vége az őket körülözönlő emberáradatnak. Csak azt tudják, hogy valahol emögött a nagy elhárító csata mögött nemzetük győzelmet hozó erőforrásai esörgedeznek. A bolsevisták mindent egy kártyára tettek fel. Tényleges szibériai hadosztályaikon kívül főleg rövid idő alatt kiképzett tartalékaik harcolnak itt, amelyeknek egyetlen támadó ereje tömegükben van. Ők is megérik a telet, bár a megszokás és beidegző-

döttség folytán nem olyan mértékben.

A bolsevista hatalmas birtokosok előtt közömbös az az áldozat, amit a tél követel vagy a véres elhárítás felémészt. A hótalpakkal, gépvontatású szánokkal felszerelt, főként téli háborúra kiképzett szibériaiak mellett ott vannak a lovászrezdek. Azután akadnak köztük egészen fiatal évfolyamok, gyakran 16 évesek. Harcba vetettek mindent, amit csak lehetett. Nem akarjuk a bolsevista tömegek katonai értékét lebecsülni, de még tényleges hadosztályaik sem voltak soha abban a helyzetben, hogy a teljes erejű német kötelékekkel szemben megállják helyüket. Még száműzöttkeiből és fegyencekből alakított egységeket is az arcvonalra vetettek azzal az elgondolással, hogy a tömegek a számszerűen jóval kisebb ellenfelet végleg megfojtják és elárasztják. Az arcvonalon harcolók közül senki sem kételkedik abban, hogy ennek az elhárító küzdelemnek minden további napja milyen nehéz, ha látják az újból és újból rohamozó hullámokat. Az arcvonal harcol és hallgat. Itt nincs arra idő, hogy egyetlen felesleges szót ejtsenek. Az elhárító küzdelem folyik tovább és minden nehézség ellenére is kikényszerítik a győzelmet. (MTI.)

Berlinből jelentik:

Katonai helyről közlik a Német Távirati Irodával a hadijelentés kiegészítéséül:

Az a ma jelentett nagy siker, amelyet német és román csapatok a Krim-félszigeten értek, megint bizonyítja, hogy a Szovjetnek, bármilyen kiméletlenül veti harcba embertömegeit, nem sikerül céljait elérni.

A keleti harctér egyéb részein az acélszilárd német elhárítás minduntalan súlyos és véres veszteségeket okoz a könyörtelenül előrehajszolt szovjet hordáknak. A Szovjet támadásai most *átterjedtek a doneci arcvonalra is*, de eddig ott is eredménytelenek maradtak. A német hadsereg, valamint a német légi haderő kötelékei olyan elhárító erővel rendelkeznek, hogy a szovjet csapatok naponta jelentős veszteségeket szenvednek emberben és anyagban. Különösen érzékenyen ériutik az ellenséget a német légi haderőnek erős szovjet csapatoktól megszállt hely-

ségek ellen intézett támadásai. Mint hogy ennek során a szovjet csapatok nemcsak nagy veszteségeket szenvednek halottakban és sebesültekben, hanem még néhány fontos szálláscsukát is elvesztik, így *minden erőte tett lépést* a lehető legnagyobb mértékben megnehezítünk számukra. Úgy látszik mégis, hogy *Sztalin továbbra is folytatni szándékozik a kemény téli hadjáratot*, jöllehet az a leg-súlyosabb veszteségekre kerül neki és emellett eddig egyetlen nagyobb-jelentőségű hely sem került kezébe. (MTI.)